

ABC

PISMO CODZIENNE
INFORMUJE WSZYSTKICH O WSZYSTKIEM

Górnicy angielscy

Chcą nawiązania rokowań

Wniosek o przedłużenie walki strajkowej odrzucony

LONDYN, 20.11. (ATE). — Konferencja delegatów górniczych większością 520.000 głosów przeciwko 286.000 przyjęła rezolucję, zgłoszoną przez delegatów Południowej Walii, która zaleca nawiązanie rokowań na podstawie układów o-

kręgowych. Żaden z okręgów nie może zawierać ostatecznej umowy przed zbadaniem jej przez konferencję delegatów. Wniosek przedstawicieli Lancashire, aby przedłużyć walkę, został odrzucony 622.000 głosów przeciwko 84.000.

Wszędzie klimat...
zwarjował

We Francji silne burze

PARYŻ, 20.11. (A.T.E.). — Ubiegłej nocy w Południowej Francji miały miejsce silne burze, które wyrządziły wielkie straty, przyczem zostały uszkodzone magazyny i hangary z aeroplanami, a także magazyn z naftą, przyczem wielu robotników doznało obrażeń cielesnych.

Ks. Kardynał Kakowski otwiera
biermasz N. O. K.

Wczoraj w resursie obywa telskiej otworzył ks. kardynał przez przecięcie wstęgi, wspaniały kiermasz narodowej organizacji kobiet.

WYBÓR Gwiazdy w Częstochowie

Laureatką konkursu filmowego w Częstochowie

P. Helena Holandówna

CZESTOCHOWA, 20.11. — Tel. wł. — Komisja sędziowska konkursu filmowego (patrz str. 8) z pośród kandydatek, zgłoszonych do konkursu, pierwszą nagrodę lokalną w postaci zegarka złotego przyznała 21-letniej Helenie Holandównie.

Tak więc, p. H. Holandówna przy ostatecznym wyborze gwiazdy polskiej, mającej otrzymać engagement do Hollywood, reprezentować będzie Częstochowę.

Straszny pożar na okręcie

15 osób zginęło — 75 osób rannych

PARYŻ, 20.11. (ATE.) W Baltimore, w Stanach Zjednoczonych, na norweskim okręcie, znajdującym się w suchych dokach, nastąpił wybuch, który spowodował pożar okrętu. 15 osób utraciło życie, 75 jest ciężko rannych.

Burdy komunistyczne na Jawie

Parowiec holenderski w roli tamy

AMSTERDAM, 20.11. (AW). W związku z niepokojącymi wiadomościami, nadchodzącymi z Jawy, gdzie walki z bandami komunistycznymi toczą się w dalszym ciągu, został wysłany do Indji holenderski krążownik dla wzięcia udziału w akcji odcięcia powstańców od komunikacji z zagranicą.

Komisja Budżetowa

obraduje dziś od rana nad budżetem Ministerstwa Rolnictwa. Referuje pos. Kowalczyk (P. S. L. „Piast”).

Tylko monarchja

Może uspokoić Syryję

Oświadczył jeden z przywódców powstańców

LONDYN, 20.11. (ATE). „Times” donosi, iż jeden z pierwszych przywódców powstańców syryjskich, którzy zgłosili swą uległość wobec Francuzów, oświadczył, iż jedynym środkiem który obecnie może przyspie-

żyć powrót normalnych stosunków w Syrii, jest wprowadzenie monarchji. „Times” dodaje, że wysoki komisarz francuski pozwolił na opublikowanie tego oświadczenia.

My chcemy Mussoliniego

Wołają Briand i Chamberlain

Przed posiedzeniem Rady Ligi Narodów

PARYŻ, 20.11. (ATE.) „Petit Journal” donosi, że Chamberlain w porozumieniu z Briandem zamierza zwrócić się do Mussoliniego, namawiając go, by wziął udział w najbliższym posiedzeniu Rady Ligi Narodów, jako przedstawiciel Włoch.

Wiając go, by wziął udział w najbliższym posiedzeniu Rady Ligi Narodów, jako przedstawiciel Włoch.

„Czerwony legjon” w Portugalji

Komuniści uderzają na policję

PARYŻ, 10.11. (A.W.) — Z Lizbony donoszą o wybuchach tam zamieszkach komunistycz-

nych, które doprowadziły do krwawych starć na ulicach miasta.

Komuniści, sformowani w t. zw. „czerwony legjon”, korzystając z wielkiej manifestacji politycznej, zwróconej przeciw rządowi, uderzyli z bronią w rękę na policję. W starciu zeszło rannych kilkanaście osób, w tym dyrektor policji Amaral.

Sprzedaż alkoholu

będzie rozgęszczona

Rząd zamierza zwiększyć liczbę koncesji

Miejsce dla inwalidów i tylko dla inwalidów!

Jak się dowiadujemy, Rząd ma zamiar znówelizować dotychczas obowiązującą ustawę antyalkoholową.

Nowelizacja ta zasadniczo ma dotyczyć ilości miejsc sprzedaży wyrobów alkoholowych.

Obecnie obowiązująca ustawa przewiduje 1 miejsce sprzedaży napojów alkoholowych na 2.500 mieszkańców, znówelizowanie zaś jej unormuje tę sprawę w ten sposób, że jedno miejsce przypadać będzie na 1.500 mieszkańców.

W ten sposób ilość koncesji na sprzedaż wyrobów alkoholowych będzie można powięk-

szyć o parę tysięcy, na czym w pierwszym rzędzie zyskać winni inwalidzi wojenni.

GIEŁDA

Tendecja utrzymana, choć nieco zbyt ustalona i pewna.

Zgodnie z naszym przewidywaniem, kursy na wczorajszej giełdzie uległy zwykle, lecz po giełdzie znów się nieco obniżyły. Dziś wracają do poziomu wczorajszych urzędowych.

Chwiejnością kursów dotknięte są przeważnie czołowe „granne” akcje, które stale padają ofiarą spekulacyjnych kombinacji, gdyż nikt się nimi nie opiekuje.

W godzinach przed giełdowych wymieniano: Bank Dyskontowy 9.70, Handlowy 3.10, Polski 80.75, Cukier 3.10, Węgiel 70.75, Cerafa 1, Nobel 2.60, Lilpopy 16.50, Modrzejów 3.80, Ostrowiec 7.40, Parowoz 0.27, Pocisk 1.30, Rudzki 1.17, Starachowice 2.12, Ursus 1.50, Żyrardów 11.10.

4 i pół proc. Ziemskie złot. 38, 5 proc. miejskie złot. 42.50.

Zapotrzebowanie walut obcych normalne. Kurs dolara bez zmiany, gotówka zł. 8.90, dewizy zł. 9. Londyn 43.70, Paryż 31.95, Zurych 174, Medjolan 38.05.

Dolar w obrotach pozagiełdowych przy umiarkowanym popycie zł. 9.

Rubel złoty 4.76.

Kurs obliczeniowy dla 100 złotych w zlocie 173.66.

LUDZIE BEZDOMNI

w stałych barakach mieszkalnych

Coraz większy napływ bezdomnych zmusza władze opiekuńcze do rozszerzenia akcji opieki społecznej, w pierwszym zaś rzędzie budowy stałych baraków mieszkalnych.

Warszawski Okręgowy Zarząd Czerwonego Krzyża już przy obecnej budowie dwunastu nowych baraków, które mają być jeszcze przed Bożem

Narodzeniem oddane do dyspozycji bezdomnych, pragnie stworzyć stały typ baraku, jako domu mieszkalnego, na którym wzorowane byłyby w przyszłości wszystkie budowle tego rodzaju.

W najbliższym czasie nastąpić ma utworzenie specjalnego Komitetu Opieki nad bezdomnymi.

Projekt przyłączenia Będzina do G. Śląska

W kołach rządowych rozważany jest projekt przyłączenia powiatu będzińskiego do Górnego Śląska.

Projekt ten, który wyłonił się w czasie pobytu wojewody Grażyńskiego w Warszawie, natrafia na duże trudności, gdyż zmiany terytorjalne w ad-

Urushomienie Zakładów Żyrardowskich

Jeszcze 400 robotników

Zakłady Żyrardowskie za pośrednictwem Ziemskiego Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy, przyjęły do pracy znowu 400 robotników, podnosząc w ten sposób stan zatrudnienia do 1900 robotników.

Projekt przyłączenia Będzina do G. Śląska

ministracji mogą być uchwalone tylko w drodze ustawodawczej, ponadto pamiętać należy, że G. Śląsk korzysta z samorządu politycznego, wreszcie, że zachodzi tu także odrębność pod względem obowiązującego stanu prawnego.

3436 sędziów i prokuratorów

czuwa nad praworządnością i wymierza sprawiedliwość w Polsce

1003 aplikantów w służbie sądowej

Wydatki, związane z wymiarem sprawiedliwości w Państwie, łącznie z więziennictwem i innymi agendami Min. Sprawiedliwości, wynieść mają w roku przyszłym, według preliminarza budżetowego, przeszło 90 milj. zł., z czego około 35 milj. zł. pokrywają opłaty, grzywny i kary sądowe, wobec czego na czysto około

55 milionów złotych kosztować nas będzie w roku przyszłym służba sprawiedliwości w Rzeczypospolitej, co czyni w przybliżeniu rocznie około

2 złotych na głowę ludności. Temidzie — bogini sprawiedliwości — służy w Polsce 3436 sędziów i prokuratorów, z czego

1267 sędziów orzekających w sądach okręgowych, apelacyjnych i w Sądzie Najwyższym,

1517 sędziów pokoju i powiatowych,

264 sędziów śledczych, przygotowujących grunt do wymiaru sprawiedliwości,

388 prokuratorów czuwających nad praworządnością i ścigających przestępstwa.

Ponadto w charakterze pomocniczym 1003 aplikantów sądowych współdziała z wymiarem

rem sprawiedliwości i przygotowuje się do zawodów prawniczych.

Sądów mamy w Polsce 729, z czego:

— jeden Sąd Najwyższy,
— 3 sądy apelacyjnych,
— 51 sądów okręgowych,

669 sądów pokoju i powiatowych.

W służbie więziennej mamy 788 urzędników i 3216 funkcjonariuszów niższych.

W służbie sądowej liczba funkcjonariuszów niższych wynosi 2695 osób.

ŚMIERĆ EMERYTOM

Czy tak chce Minister Skarbu

Rozwiązać sprawę weteranów kolejowych

Straszna nędzę, jaka panuje wśród emerytów, poruszałismy już na lamach naszego pisma, demagając się dla nich pomocy rządowej.

Delegacja Związku emerytów cywilnych, interwenjująca u p. Prezydenta i Ministra Skarbu otrzymała smutną odpowiedź, że dla emerytów nie ma pieniędzy.

A przecież pieniądze znaleźć się powinny, bo nędza emerytów przechodzi wszelkie granice. W każdym razie należy się im dodatek 20 proc. na listopad i grudzień wobec wyraźnego brzmienia ustawy art. 6 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r., który powiada, że „wszelkie zmiany uposażeń pracowników państwowych stosują się do emerytów automatycznie”.

Gdy trzeba było brać, to potrącenia procentowe na sanację Skarbu od stycznia do lipca 1926 stosowano do emerytów z całą skrupulatnością, a kiedy trzeba dać, to się ich wyłącza za nawias.

A więc śmierć emerytom?

Nie można wśród pracowników państwowych czynnych, czy nieczynnych wzbudzać poczucia, że dzieła się na uprzywilejowanych i odrzuconych, bo to podrywa wiarę w sprawiedliwość.

Ustawa jest ustawą i musi

być ściśle wykonana. Emeryci muszą otrzymać dodatki 20 proc., wypłacone pracownikom czynnym.

Ciągłe spory i nieporozumienia konstytucyjne muszą być wreszcie ukrócone

Trzy aktualne „kwestje” konstytucyjne

Rząd --- jedno, Sejm --- drugie

Trzeba stworzyć Trybunał Konstytucyjny!

Konstytucja polska nie stała się jeszcze krwią i kością naszego życia. Pozostaje jeszcze sporo niedomówień, co jakiś czas powstają nowe wątpliwości, rodzą się coraz to inne nieporozumienia.

Oto kilka aktualnych „kwestyj”:

Na tle dekretu prasowego wyrósł spór o

prawo inicjatywy poselskiej.

Artykuł 10 konstytucji powiada, że posłowie mają prawo wnoszenia projektów ustaw. podobnie jak i Rząd. Rząd tymczasem dowodzi, że Sejm może się dekretemi zajmować dopiero po ich przedstawieniu Sejmowi.

Inna dziedzina nieporozumienia między Rządem a Sejmem polega na

charakterze sesji parlamentarnej.

Rząd uważa sesję zwyczajną za sesję budżetową i dlatego żąda, by Sejm tą sprawą się zajął przede wszystkim, o innych zaś sprawach dopiero się porozumie później.

Wreszcie inna sprawa: sprawa

ciągłości prac parlamentarnych,

t. j. ciągłości ustaw i interpelacji. Czy w razie zamknięcia sesji parlamentarnej automatycznie tracą wartość wszystkie interpelacje z poprzedniej sesji, należy uważać za nieistniejące i na nie nie odpowiadać. Ale w konsekwencji trzeba by było uznać to i dla wszystkich ustaw. W kołach sejmowych rzecz oceniana wręcz odmiennie.

To są trzy najważniejsze dzia-

trudności i nieporozumienia, czekające załatwienia.

Niedawno przez jedno nieporozumienie przebrnęliśmy po klepołach: przez sprawę zwołania i otwarcia sesji. Inne czekają jeszcze uregulowania.

Dlatego w kołach poselskich podnoszą się głosy, wskazujące na konieczność zmiany Konstytucji i utworzenia Trybunału Konstytucyjnego, któryby nieporozumienia i wątpliwości konstytucyjne mógł rozsądzać. Dzisiaj takiego ciała nie posiadamy i dlatego co chwila

wyskakują niespodzianki, które wytwarzają tylko spory.

WĄGRY Z ZARODKAMI PLAMY
PRYSZCZE ORAZ WSZELKIE DEFEKTY SKÓRY
USUWA WSCHODNI PŁYN
MIMOZA
Perfection.
Do nabycia w perfumerjach i składach aptecznych. 267b

„POLODERMA”
Idealny krem glicerynowy do twarzy i rąk.
Sprzedaż we wszystkich lepszych perfumerjach i składach aptecznych.
Laboratorium
„POLLABOR” Sp z o. o.
Warszawa 317

KORNEL MAKUSZYNSKI

12)

GOŁE NIESZCZĘŚCIE

Historja bardzo rzewna

Stryj chwilę rozważał, poczem wyjął z kieszeni złoty zegarek i portfel, z palców poźdejmował pierścionki i spuściwszy przeczornie roletę, aby nikt nie podglądał, ukrył to wszystko w chustkę od nosa, na piecu. Uczynił to z prostej przezorności, nie dowierzając bratankowi.

Szedł do niego z mieszaniną gniewu i strachu; strach miał na wnętrzu, a gniew na gębce. Układał sobie, co mu powie i w jakim tonie, o jednym tylko starał się pamiętać, żeby zbyt gwałtownością słów nie rozrażniać Kanibala. W ostalnym razie, lub gdyby się ukruszył, pokajał i przeprosił głowę rodziny, to mu da dwa

procenty żądanej sumy. — niech się udławi jego krzywdą.

Już jednak na samym wstępie wszystkie plany i poczciwe zamysły w leń. Ten kudłaty łusacz ujrawszy godną osobę, z niejaką odrazą wchodzącą do jego apartamentu przy stajni, ani okiem nie mrugnął, lecz rzekł niemal wesoło:

— Moje uszanowanie stryjo-wi! Przysłowie o kozie nie jest takie głupie...

— Jakie przysłowie? O jakiej kozie?

— O tej kozie, co przyszła do woza. Niech stryj, raczy spojrzeć...

— Nie przyszedłem na posiedzenie, zresztą na czem tu można usnąć?

— W istocie, chyba na łóżku, bo krzesło jest dziurawe, zresztą wprawiona jest w nie miednica. Stryj nie raczy? Doskonale! Będziemy gadali na stojąco. „Stańmy bracia wraz, ilu jest tu nas!”

— Całe szczęście, że tylko dwóch.

— Tak, Bóg nie pobłogosławił naszej familji. Ale gdyby stryj chciał mieć świadka, to go zaraz można mieć. Moim sąsiadem jest dorożkarz, który wczoraj pił ze zmartwienia, że ludzie wynaleźli automobil, więc dzisiaj śpi.

— Przestań! już mam dość twoich żartów...

— Tak mało jest w życiu radości...

— Za wiele natomiast jest wiśielców. Czego chcesz?

— Czy stryj chce dłuższej rozmowy, czy słów krótkich, ale wiele znaczących?

— Mów najkrócej — czego chcesz?

— Pieniądzy...

— Jakiem prawem?

— Kaduka. Stryj ma, ja nie mam.

— To jest złodziejski punkt widzenia.

— Można i tak, ale stryj jest moim stryjem...

— Wypluj to słowo!...

— Zrobione. Krew woła wprawdzie o swoje prawa...

— Może nie wołać.

— Także zrobione. Tyle mnie to obchodzi, co krew z nosa. Ale stryj był moim opiekunem i miał coś dla mnie.

— Zzarłeś wszystko, w Paryżu puściłeś. Hulałeś, a ja pracowałem.

— Hańbiące zajęcie...

— Jeszcze raz ci mówię, przestań!

— Jaki, już? Jeszcze nie zacząłem...

— Powiedz mi, jakim prawem mi grozisz?

— Najzupełniej bezprawnie! Stryj ma rację...

— Twoje groźby są bezcelne i głupie!

— To trudno, musi być jakiś kretyn w takiej starej rodzinie, jak nasza; ojciec stryja, a mój dziadek był piekarzem w zamierzkłych czasach. — my jesteście stanowczo degeneracji. Stryj uśmiechnął się zjadliwie.

— Piekarz, — powiada, — w naszej rodzinie był; co prawda, to prawda, ale rzeźbiarza nie było!

— To chyba lepsze, niż złodziej.

— No, niebardzo. Jaki czort ciebie skusił, żeby rzeźbiarzem zostać? Żebyś uczciwie pracował, to byś bez portek nie chodził, z głodu byś nie zdychał i jeszcze pomógłbyś rodzinie. A ty co? Myślisz sobie: Stryjaszek ma, to stryjaszek da.

— A stryjaszek da?

— Stryjaszek może ci, co najwięcej, kupić stryjeczek.

(C. d. n.)

Nie nakładajmy różowych okularów

Poznajmy zło w całej pełni Zapłać złotymi zębami

Kobiety na usługach włamywaczy. Paser - sjamskim bratem włamywacza. „Ochłaj“

KOBIETY NA USŁUGACH WŁAMYWACZY

Zawodowi włamywacze przed zbliżeniem się do miejsca przestępstwa patrolują teren, czy niema w pobliżu policji, lub grup przechodniów, mogących ich zdradzić — następnie obsadzają punkty, kobietami, przeważnie prostytutkami, dla obserwacji... i idą kraść.

Kobieta „świeca“ kaszlem, lub gwizdkiem daje znać towarzyszącej o niebezpieczeństwie. Na „świecie“ bywają wybierani częstokroć małoletni, którzy grając rolę ulicznych sprzedawców gazet, stają przed domem, w którym włamywacze operują. W razie niebezpieczeństwa wywołują oni nazwę umówionego dziennika i w ten sposób włamywaczy ostrzegają.

Kobiety bywają używane zwykle do noszenia narzędzi za włamywaczami, które to narzędzia jak łomy, świdry, wytrychy, latarki, liny itp. oddają złodziejom dopiero na miejscu.

Przestępcze kobiety są często temi, które zawiadamiają złodziei o mieszkaniach, w których można dokonać kradzieży. W tym celu przyjmują one posady służących u ludzi bogatych, których następnie wspólnie z włamywaczami okradają, poczem uciekają. Niejednokrotnie bywa i tak, że włamywacze poznawszy się ze służącymi niedoświadczonymi i naiwnymi, odgrywają u nich rolę narzeczonych, lub kochanków, i wydosztawiają od nich potrzebne wiadomości, okradają mieszkania, nie mieszając służącej bezpośrednio do przestępstwa.

Wspólniczki włamywaczy są dalej używane do przenoszenia zrąbanych przedmiotów do „paserów“, lub „na meliny“. Gdy włamywacz zostaje aresztowany, a następnie osadzony w więzieniu, punktem honoru kobiety - złodziejki jest dbanie o dostarczenie więźniowi żywności, papierosów etc. Pakunek, zawierający te przedmioty zwie się w języku złodziejskim „wałówką“.

MELINY

Meliny są to kryjówki włamywaczy, w których złodzieje rozdzielają między sobą łupy, omawiają plany złodziejskie itp. Za meliny służą przeważnie mieszkania kochanek przestępców, niejednokrotnie również „restauracje“ podmiejskie, gdzie obcemu bez noża, lub rewolweru przychodzi „nie wypada“.

„Lotne meliny“ są to kryjówki, w których włamywacze bezpośrednio po dokonaniu włamania przechowują skradzione rzeczy, zanim te powędrują do paserów.

„Właścicielami“ lotnych melin są przeważnie dozorczy domowi, lub koleżanki włamywaczek, które jeszcze nie są pod obserwacją policji. Miejsce w lotnej melinie kosztuje od 1 do 5 butelek alembiku, lub kilkanaście złotych.

Przechowywanie na dworcach również bywają używane przez złodziei za lotne meliny. Dzieje się to, rzecz jasna, bez wiedzy personelu przechowalni.

PASERZY

Niemniej poważnym przestępcą jest paser. Jest to wszechstronnie wykształcony „kupiec“, handlujący wyjątkowo przedmiotami, nabytymi od złodziei. Najbardziej przez zło-

dzień cenionymi paserami są handlarze z Placu Kercelego, Wołówki na Placu Broni, Bazoru Różycyckiego na Placu Kazimierza Wielkiego itd. Ci bowiem placą za skradzione rzeczy do 10 procent ich właściwej wartości. Wszystkie przedmioty prócz biżuterji sprzedają paserzy na miejscu lub na prowincji przez swoich subpaserów. Biżuterję po wyjęciu kamieni topią na sztaby i sprzedają paserom - jubilerom. Jak paser bez złodzieja, tak złodziej bez pasera nie mógłby egzystować. Oba te resorty sztuki złodziejskiej cenią się wzajemnie i w razie „wsypy“ nawzajem sobie pomagają. Oba „facy“ jednakowo zasługują na kryminał.

„OCHLAJ“

Nieodzownym epilogiem po udanym występie włamywaczy jest tak zwany „ochłaj“. Po otrzymaniu od paserów pieniędzy złodzieje w towarzystwie kobiet - współniczek zbierają

się na melinie i urządzają sobie gratulacyjną ucztę.

Wówczas każdy z uczestników libacji je i pije co lubi. Harmonja, lub gramofon jest także... Zabawa wre w całej pełni. „Panowie“ czują się bardzo swobodnie... „panie“ też się niewiele krępują. Alembik leje się strumieniami, muzyczka gra... Gdy warty, ustawione przed melinami, dobrze pełnią służbę, wówczas wszystko odbywa się w porządku. Gdy „świeca“ zawiodła, dowiaduje się o libacji komisariat i wysyła patrol. Otaczają dom i „goście“ w parę minut dostają się „do paki“. Koniec pierwszego aktu.

Akt drugi: areszt — urząd śledczy — badanie — wysyłka do sądziego śledczego — więzienie.

Akt trzeci: rozprawa — wyrok — kryminał.

Epilog: rozpamiętywanie za kratą — wałówki — grypsy — beznadziejne oczekiwanie straconych dni wolności...

Cud ocalił dozorcę z pazurów rozwścieczonego niedźwiedzia

Zawieszony na gzymsie nad skłębionymi w walce zwierzętami

Całe godziny oczekiwał śmierci

Wielka firma, prowadząca w Liverpoolu hurtowy handel dzikimi zwierzętami, oprócz właściwego zwierzyńca miała jeszcze dobudówkę, do której dostać się można było dopiero po przebyciu bardzo długiego podwórza. Warta zmieniała się tam co tydzień i była pod ciągłą kontrolą.

Pewnej strasznie gorącej nocy wszedł do zwierzyńca dozorca, na którego w tym tygodniu przypadał obowiązek pilnowania. Obszedł on cały zwierzyńiec i patrzył na to, jak w poszczególnych klatkach dzikie zwierzęta poruszały się niespokojnie: hjeny, pantery, małpy, lwy — wszystko to uwijało się nerwowo po klatkach. Zaledwie mała część zwierząt spała. Powietrze było straszne.

W dobudówce znajdowały się tylko drapieżne zwierzęta. Ku zdziwieniu dozorczy jedna z klatek stała w przejściu. Dozorca rzucił bat i postawił latarnię na ziemi, chcąc zabrać się do doprowadzenia owej klatki do porządku; w klatce znajdował się przepiękny lampart. Zanim jednak dozorca zdołał cośkolwiek zrobić, usłyszał za sobą dziwny szmer i ku straszemu przerażeniu spostrzegł za plecami tuż, tuż wielkiego niedźwiedzia.

Trzeba było za wszelką cenę uciekać, bo inaczej śmierć. O ulokowaniu się na wierzchu którejś z klatek ze zwierzętami nie było mowy, bo znajdujące się w nich lwy, tygrysy czy lamparty napewno by dozorcę rozszarpały. A tu już tylko kilka metrów dzieliło biedaka od czyhających nań pazurów rozszalonego niedźwiedzia.

Nagle oko dozorczy padło na znajdującą się obok drabinę; czemprędzej skoczył ku niej, wbiegł szybko aż do jej szczytu i wtedy dopiero spostrzegł, że prowadziła ona do sztab żelaznych, podtrzymujących dach dobudówki; sztaby te zbiegały się w środku, złączone gzym-

sem o szerokości 15 centymetrów. Dozorca dobiegł do tego gzymsu, stanął na nim, uprzednio odepchnawszy drabinę, po której szedł już za nim niedźwiedź. Od ziemi do gzymsu było 4 metry; o tem, żeby tę przestrzeń przeskoczyć, niedźwiedź nie mógł nawet pomyśleć.

Ale dla dozorczy teraz dopiero rozpoczęły się meki niewypowiedziane. Bojąc się, że każdej chwili może spaść z tego wążutkiego gzymsu, dozorca chwycił go konwulsyjnie rękoma, wpił wprost w niego paznokcie i czekał w nadziei, że przecie ktoś nadejdzie i wyzwoli go.

Ręce i nogi odmawiały już posłuszeństwa, czuł, że lada chwila spadnie z gzymsu bez sił, a tu płynęły minuty jedna za drugą i cała godzina tych strasznych mąk ubiegła, a nikt nie przybywał. Dozorca czuł, że lada chwila spadnie i ogarnął go już przedśmiertny lęk.

Nagle stała się rzecz dziwna; niedźwiedź wściekły, że mu

się dozorca wymknął, przewrócił z gniewu klatkę, dzięki czemu wydostała się uwieczona w niej lwica berberyjska. Zaczęła się straszna walka między obu drapieżnikami: niedźwiedź chwycił lwicę za szynek i wyrwał jej połęć mięsa. Rozwścieczona lwica odgryzła mu za to najpierw lewą część, a później i resztę głowy. Mimo ciężkie rany zabrała się zaraz do uczy.

Dozorczy ubył jeden wróg, lecz na jego miejsce stanął inny, niemniej okrutny, rozjuszony dokuczliwą raną. Ale tymczasem, w ostatniej niemal chwili, przyszło wybawienie: w budce dozorczy czekał na długo jego przyjaciel, a nie mogąc się doczekać poszedł do zwierzyńca. Zobaczywszy, co się dzieje, zrozumiał, dlaczego czekał, zastrzelił lwicę i wybawił dozorcę. Ten zapytany o wrażenia, powiedział, że ostatecznie nie było to bardzo straszne, ale drugi raz nie chciałby już tego przeżywać.

Za nocleg w lasku Bulońskim

Zapłać złotymi zębami

Przykra przygoda amerykańnika w Paryżu

Po nocnej zabawie, amerykańnik zmęczony postanowił nieco odpocząć na świeżem powietrzu. Za najwygodniejsze miejsce uważał ławeczkę w lasku Bulońskim: siadł sobie tedy na niej i wypoczywał co się zowie.

Trzeba nieszczęścia, że oszołomiony świeżem powietrzem amerykańnik zasnął, a podczas snu otworzył usta; zaślinił złote zęby, których amerykańnik miał osiemnaście. Złoto, jak zawsze, ma własność przykuwania ludzkiej uwagi; wkrótce też nasz amerykańnik stał się przedmiotem uwagi ze strony pewnego paryżanina, który z uwielbieniem wpatrywał się w bogate w złoto szczyki.

Uwielbienie nie było jednak bezinteresowne, bo stwierdziwszy, że amerykańnik śpi twardo, paryżanin podszedł doń, wyjął mu magazyn złotych zębów i ze zdobyczą szybko uciekł. Amerykanin obudził się i popędził za złodziejem, lecz bezskutecznie.

Na pomoc amerykańnik usiłował wezwać policję, lecz pozbawiony zębów wydawał tylko jakieś niezrozumiałe dźwięki, dzięki czemu nawet naraził się na przykrość, gdyż policja wzięła go za obłąkanego i zaarrestowała. Dopiero na prefekturze policji wyjaśniło się, o co chodzi, lecz na poszukiwanie złodzieja było już wtedy za późno.

Proces o nadużycia w marynarce wojennej

Bartoszewicz wpada coraz głębiej w 31 dniu rozpraw

Sw. Gawiński, dyrektor oddziału Banku Warszawsko-Gdańskiego w Gdańsku podał, że Bartoszewicz po-

dejnował szereg sum w oddziale tym, a centrala kazała niemi obciążać zmyślony rachunek „Maryński“, bądź rachunek centrali.

Osk. Bartoszewicz po okazaniu jego pokwitowań oświadcza, że istotnie podpisy są jego, podnosił wówczas w Gdańsku pieniądze przez siebie wpłacone przedtem w Centrali Banku w Warszawie.

Przewodniczący stwierdził, że niema żadnego śladu w dokumentach i księgach centrali, by Bartoszewicz wpłacał jakiegokolwiek sumy w dolarach.

Osk. Bartoszewicz oświadczył: „To były moje pieniądze, a co one tam robiły w Banku to mnie nie obchodzi“.

Sw. Lipko potwierdził, że w jego obecności inż. Miklaszewski dostarczał p. Czarnieckiej w mieszkaniu Marszałka instrukcje dla świadków.

Sw. Szaniawska, opowiadała, że w r. 1921 dała Bartoszewiczowi pieniądze, kupując kosztowności, brylanty i in., które miały być przywiezione z Rosji. Po kilku miesiącach Bartoszewicz oświadczył, że osobnik, który miał te kosztowności przywieźć, został w drodze aresztowany i wobec tego zwrócił świadkowi 300 tysięcy marek polskich o znacznie zmniejszonej wartości. Wagóle wówczas Bartoszewicz był w kłopotach pieniężnych, poszukiwał gotówki na wykup towaru do swego sklepu materiałów piśmiennych, nie płacił nawet drobnych długów.

Z powodu jaskrawych sprzeczności w dodatkowych zeznaniach sw. inż. Miklaszewskiego na wniosek prokuratora Sąd postanowił go zaarrestować, oddając do dyspozycji sądowych władz powszechnych.

Uniwersytet teatralny w Sowietach przy jednoczesnym upadku nauki

W Rosji sowieckiej powstał projekt założenia uniwersytetu teatralnego. Sprawą tą zaj-

muje się „Żiżn Iskustwa“, pismo poświęcone sztuce. Pismo motywuje konieczność

założenia takiej uczelni rozwojem techniki teatralnej. Aktor powinien otrzymać jaknajstarsze wykształcenie, jak zresztą i wszystkie osoby w teatrze pracujące.

I dalej pismo rozpisuje się nad programem nauk na projektowanej uczelni.

A jednocześnie czerezczyżajka... głód wśród dzieci... prześladowania polityczne i upadek uniwersytetów.

Sprawa kpt. Pawlikowskiego o zabójstwo szofera

Drugi dzień rozpraw — Wyrok

Sąd, po przemówieniach: biegłego, prokuratora i obrońcy oraz dłuższej naradzie wyніósł wyrok, skazujący kpt. Pawlikowskiego za nieposzanowanie władzy policyjnej (art. 154 K. K.) i zabójstwo pod wpływem

siłnego wzruszenia duchowego (art. 458 cz. I K. K.) łącznie na trzy lata więzienia z pozbawieniem praw i wydaleniem z wojska, zaliczając kilkumiesięczny areszt śledczy.

Chaos cennikowy na targowiskach warszawskich

Mimo jednego źródła zakupu różne ceny

W swoim czasie „ABC” zanotowało brak w Warszawie targowisk, które odpowiednio rozmieszczone po dzielnicach, pozwalałyby ludności bez kłopotów i zachodów zaopatrywać się w artykuły codziennego spożycia.

Brak dostatecznej ilości targowisk miejskich jest jednym z powodów chaosu cennikowego w stolicy.

Wystarczy porównać ceny niektórych warzyw, naprzykład na niektórych targowiskach, aby przekonać się nad znikomą u nas kontrolą cen.

A więc, gdy centralne targowisko warzywne przy ul. Grójeckiej cenę już detaliczną kłg. brukwi określa na 7 — 8 gr., buraków kłg 9 — 10 gr., kapusty białej za główkę 17 i pół gr. te same warzywa w innych punktach miasta kosztują od 30 do 60 proc. drożej!

Nic nie usprawiedliwia tych skoków drożyznianych.

Dlaczego mieszkaniec Nowego Świata lub Pragi ma drożej płacić za główkę kapusty lub kłg. ziemniaków, drożej niż mieszkaniec ul. Koszykowej, czy Marszałkowskiej? Przecież wszystkie te główki kapusty, lub kłg. ziemniaków pochodzą z jednego miejsca dostawy; z targowiska przy ul. Grójeckiej.

Co pewien czas specjalne komisje zainteresowanych regu-

lują ceny mięsa, wędlin, pieczywa, czy kasz... I cena mięsa, wędlin, pieczywa, czy kasz równie dobrze obowiązuje wtedy tak w sklepie przy ul. Nowogrodzkiej, jak na Chłodnej, czy Wileńskiej na Pradze — jest

jedna; dlaczego więc oddział do walki z lichwą nie przedsięwzięje środków zaradczych, aby notowania cen detalicznych giełdy warzywnej nie były tak omijane, jak ceny innych artykułów codziennego spożycia?

Przededniu ostatecznych rozgrywek WARTA, POGOŃ czy POLONJA?

Jutrzejsze spotkanie Polonii z poznańską Wartą przyniesie nareszcie pewne wyjaśnienie w finale rozgrywek piłkarskich o mistrzostwo Polski, gdyż dotychczas, mimo rozegrania czterech spotkań z ogólnej liczby sześciu, wynik ostateczny stanowiął zagadką, trudną do odgadnięcia, a każdy z trzech finalistów miał jeszcze dane na zdobycie tytułu mistrza.

Polonia, mistrz stolicy, mało była dotychczas brana pod uwagę, i dopiero ostatni jej wynik z Pogonią wskazał, iż i ona może mieć coś do powiedzenia — lecz o tem zadecyduje wynik jutrzejszej gry z Wartą.

Do spotkania tego Polonia nie wystąpi, niestety, w swym najsilniejszym składzie. Atak jej, stanowiący pozatem stosunkowo najsłabszą część drużyny, osłabiony będzie brakiem Grabowskiego, który po kontuzji, odniesionej ubiegłej niedzieli, prawdopodobnie nie będzie już grał w bieżącym sezonie. Mimo to atak spełnić może dobrze swe zadanie, opierając swą akcję na skrzydłach, szczególniej prawem — Zimowskim; doskonale podania tego gracza ułatwią nie jedną okazję do strzału, które środkowa trójka potrafi wykorzystać.

Pomoc i obrona ciężką będą miały pracę z szybkim i przebojowym atakiem przeciwnika, ostatnie jednak spotkanie z Pogonią, gdzie świetny jej atak niebardzo mógł uporać się z tyłami Polonii, pozwala przypuszczać, że i tym razem, szczególniej doskonała obrona, stanowić będzie linję, trudną do przełamania. Pewne objękcje nasuwać może gra bramkarza

Grossa, którego zbytnia nerwowość wpłynąć może poniekąd na mniej pewną grę obrońców.

Wyniku spotkania oczekuje z niepokojem nie tylko Poznań, ale i Lwów, któremu najbardziej dogadzałaby nierozegrana, gdyż w tym wypadku jeden punkt, zdobyty w dogrywce z Polonią, przesądzałby mistrzostwo na korzyść Pogoni; zwycięstwo drużyny stołecznej dałoby jej możność sięgnięcia po tytuł mistrza, natomiast w razie przegranej z Wartą, a zwycięstwa z Pogonią mistrzem zostałaby drużyna poznańska.

Prognozyki co do wyniku, szczególniej przy mniej więcej równych siłach obu przeciwników, gdy o zwycięstwie zdecydować może jedna szczęśliwa

Chłopiec czy dziewczyna?

Dziś szósty dzień konkursu

Musimy przypomnieć naszym czytelnikom, że z nadsyłaniem odpowiedzi na nasz konkurs należy wstrzymać się jeszcze conajmniej pięć dni, odpowiadzi bowiem wówczas tylko wezmą udział w rozlosowaniu nagrody 250 zł., gdy będą dołączone wszystkie dziesięć kolejnych kuponów.

Prosimy nie zapomnieć wyściąć i zachować szósty kupon.

Kupon Nr. 6.

Konkurs „Szukajcie chłopca”

Nr.

Nazwisko

Imię

Adres

Nowa książka

W. Perzyńskiego

Jeden z najświetniejszych powieściopisarzy polskich ostatniego ćwierćwiecza, autor rozchwytywanej powieści p. t.: „Raz w życiu”, obecnie wydał nową powieść, równie znakomitą, p. t.: „Nie było nas, był las”. Będzie ona z pewnością tak samo poczytna, czyli poczytna niebywale, jak wyżej wspomniana mistrzowska powieść o Warszawie powojennej, „Raz w życiu”, która to książka czyni z Perzyńskiego najpoważniejszego kandydata do wielkiej państwowej nagrody literackiej.

Jan Loth.

Jak wyglądać będzie

„Tydzień Ruchu Ulicznego”?

Termin jego zostanie niebawem ustalony

Nim Komitet „Tygodnia Ruchu Ulicznego” ostatecznie ustalą, pewnego rodzaju, regulamin „Tygodnia Ruchu Ulicznego”, spieszymy Czytelnikom „ABC” przedstawić przypuszczalny obraz tej wielkiej zbiorowej nauki chodzenia, w której udział weźmie kilkaset tysięcy osób.

A więc w danym tygodniu, przeznaczonym na propagandę zasad prawidłowego zachowania się na ulicy, oddziały członków organizacji sportowych, bądź towarzyskich, przebiegać

będą miasto i w najruchliwszych jego punktach — kierować publicznością pieszą w sposób nakazany przez obowiązujące w tej mierze przepisy, nie szczędząc przytem uwag i wskazówek na temat prawidłowego zachowania się na ulicy.

Oczywiście, że będzie się to odbywało „na wesoło”, aby nikogo nie zrazić, — przeciwnie — zachęcić.

Pozatem publiczność piesza otrzymywać będzie ulotki, a może, nawet, broszurki, zawie-

rające opisy zasad racjonalnego zachowania się na ulicy. Nie jest wykluczone, że „Tygodniem Ruchu Ulicznego” zainteresują się władze szkolne, które niewątpliwie również postarają się przyczynić, wzorem innych państw Zachodu, do propagowania „sztuki chodzenia” wśród młodzieży szkolnej.

Słowem — ofensywa na całą linię. A hasłem jej: Precz z anarchją na ulicy! Niech żyje na niej ład i bezpieczeństwo!

PRASA MA GŁOS!

„Nowe twarze! Nowe fascynujące pomysły reżyserskie! Nowy styl filmu! Film synoptryczny! Przelom w kinematografii!” — pisze o tym nowym filmie „Berliner Tageblatt”.
Premjera wkrótce w kinoteatrze „COLOSSEUM”.

ALEKSANDER BŁAZEJOWSKI.

16)

TAJEMNICA HOTELU PRZY ULICY CHMIELNEJ

I w tym strasznym momencie przyszedł Mitryn wędrowiec. Tłum uciszył skinieniem ręki i mówił:

— Antychryst od Boga pochodzi, on Jego wypełnić miał prorocstwo. Słuchać jego rozkazów mieli tylko ci, którzy od Boga się odwrócili i deptali Jego przykazania. Jeśli dziś krzyczycie: — pod sąd Antychrysta! — gdy pragniecie krwawego na nim odwetu, to nie ma już złych wśród was. Ażer dopełnił prorocstwo. Bóg cofnął swój rozkaz, gdy przyszło opamiętanie. Z upamiętaniem przyszło odkupienie win...

Gdy po tych słowach Mitryna, tłum zwrócił oczy na oskarżonego, już go w tym miejscu nie było. Rozpłynął się gdzieś w przestworzu, a na miejscu gdzie stał leżał okrwawiony łachman.

Naród się opamiętał!

— To jest kanwa, na której Karnicki snuje swoją fantazję w czterech aktach i prologu. W to wplótł szereg mocnych typów, choćby taką Bertę, kochankę Azera.

Wienczek słuchał i nawet nie zauważył, że przeszli Park Łazienkowski wkoło i stali u wyjścia. Trzy-

siński zmęczony przystanął, zatrzymał wolną dorożkę i zegnając się prosił Wiencka:

— Mistrzu, proszę tylko zbytnio nie kolportować treści „Sadu nad Antychrystem”, bo Karnicki nawet prasie odmawia informacji.

— Dyrektorze, chyba na moją dyskreję może pan liczyć, — odpowiedział Wienczek, ściskając mocno delikatną rękę starego dyrektora.

Trzydziński wsiadł w dorożkę, która szybko potoczyła się po asfalcie i znikła w korowodzie pojazdów. Wienczek zamyślony powrócił do Łazienek.

ROZDZIAŁ V.

PRZERWANA PRÓBA

Trzydziński siedział w swoim gabinecie przy biurku i z ogromną pedanterją przeglądał korespondencję. Z uwagą rozczynał ostrym nożykiem każdą kopertę, jakby bojąc się uszkodzić pismo lub znaczek. Następnie wyjmował zawartość, odczytywał jej treść i niebieskim ołówkiem kreślił na papierze uwagi.

Godzina odczytywania korespondencji należała widocznie do ulubionych jego czynności, bo w tym czasie nie pozwalał woznemu nikogo wpuszczać do gabinetu. Dzisiejsza jednak korespondencja nie musiała być zbytnio ciekawa, skoro Trzydziński, poświęcił jej zaledwie kilkanaście minut, a kosz obok biurka, który wozny skrętnie codziennie wypróżniał, dziś wypełniony był po brzegi. Trzydziński i spojrzal na zegarek: dochodziła druga, czas w którym zwykle opuszczał gmach teatru. Teraz jednak dziwnie mu się nie spie-

szyło, możliwe, że przekonanie, iż w czasie jesiennej szarugi wyjście na ulicę należy do przykrości, podświadomie przytrzymało go w ciepłym i suchym gabinecie. Postanowił jednak niebezpieczeństwu spojrzeć w oczy. Wstał z wygodnego fotela, podszedł do okna.

Widok ulicy był ponury. Z czarnych chmur, jak dym kominów fabrycznych, snuły się długie cienkie nitki deszczu. Deszcz uderzał w głębokie uliczne kałuże i wybijał w nich miarowe okrągłe kółka. Patrzył na ciemne smugi wilgoci, które deszcz znaczył na fasadach domów. Spojrzył na ulicę.

Zamiast różnobarwnego tłumu przechodniów, wymijały się, na chodnikach setki lśniących, obmokłych parasoli, które jak kapelusze potwornych grzybów przesuwały się jedne obok drugich. Silny podmuch wiatru wprowadzał zamęt w ten korowód.

Wśród tłumu przechodniów zauważył Trzydziński człowieka, który szedł szybko wzdłuż jezdni w polatanej czapce i podartym płaszczu gumowym. Człowiek ten rozdeptywał bosemi nogami głębokie kałuże.

— Chyba wziął jakieś iniekcje przeciw zapaleniu płuc, — szepnął Trzydziński do siebie i uśmiechnął się z zestawienia bosych nóg i nieprzemakalnego płaszcza. Potem zaś mu się zrobiło nieszcześliwa. Uczuł w swoim cieple ziąb, jakby to on bosemi nogami rozdeptywał kałuże, a brudna, zimna woda przelawała się przez jego nagie stopy, oblepiała mu spodnie, trzymała w zimnym uścisku jego łydki. Deszcz przeszedł przez jego ciało. Podszedł do biurka nacisnął guzik dzwonka. Zjawił się wozny.

(D. c. n.)

OSTATNIA DEKADA KONKURSU

Liczba zgłoszeń do konkursu wzrasta nieustannie

Termin składania fotografii do konkursu filmowego przedłużony został do dnia 1-go grudnia. Prolongata ta okazała się wręcz niezbędna, albowiem

Nr. 90.

Nr. 136.

Nr. 143.

obleżeniu, zaś Nr. 38 naszego pisma, w którym zamieściliśmy regulamin konkursu jest kompletnie wyczerpany, zmuszeni będziemy w numerze jutrze-

komitety prowincjonalne nie są w stanie w tak krótkim terminie załatwić znaczną ilość zgłoszeń do konkursu.

Osoby, które nie rozporządzają fotografiami winny zawiadomić o tem lokalny komitet, który udzieli informacji, w któ-

rym dniu fotograf wydelegowany przez komitet organizacyjny będzie pracował w danym mieście.

W związku z przesunięciem terminu zgłoszeń do konkursu, terminy konkursów lokalnych również ulegną zwłoce, dokła-

dne szczegóły podamy w dniach najbliższych.

Ponieważ telefony redakcyjne w godz. 14.30 — 18.00 są w

szym wydrukować regulamin konkursu na gwiazdy filmowe, zawierający interesujące nasze czytelniczki szczegóły.

88.000 000 biletów kolejowych rocznie

Sprzedaje dworzec St. Lazare w Paryżu

60 pasażerów na minutę przyjeżdża i wyjeżdża przez główny dworzec paryski

Dyrektor kolei miejskiej w Paryżu udzielił niedawno prasie szczegółów co do ruchu na dworcu St. Lazare.

Okazało się, że w jednym tylko roku 1925 na tym dworcu sprzedano 88 milionów biletów. Przeciętnie przybywa na ten dworzec czy odjeżdża około 3.600 pasażerów na godzinę, czyli 60 na min. Przez całą dobę co godzina przychodzi 41 pociągów i tyleż z dworca odchodzi.

Aż dziw bierze na myśl, jak to wszystko jest urządzone, że

jednak w tak szalonym pędzie nie zdarzy się żadna katastrofa. Przecie jedno tylko złe nastawienie zwrotnicy, jeden moment nieuwagi ze strony maszynisty, — a już jest najstraszniejsza katastrofa.

Ruch na tym dworcu przypomina wprost o zawroty głowy, jeśli się go obserwuje z Pont de l'Europe: każdy, kto stamtąd patrzy na tory dworca St. Lazare, ma wrażenie, że dostał się do piekła, po którym suną nieprzerwane węże pociągów w obie strony.

Nasze pociechy

— Babciu, opowiedz nam bajeczkę.
— Dawno, dawno była sob'z raz w lesie mała żabka.
— Nie babciu, to nieciekawo, to już słyszeliśmy przez raújo.

Dla naszych pań

Nowy sposób czesania w Ameryce

Pomysłowość fryzjerów amerykańskich nie zna granic. Po przeróżnych sposobach przekształcania główki kobiecej za pomocą uczesania, po dostosowywaniu tej główki do kaprysu dnia czy nawet godziny, obecnie fryzjerzy ci wpadli na pomysł czesania z grzywką na czole.

Ale nie jest to grzywka zwykła, nie mówiąca, owszem, ma to być coś w rodzaju podpisu, bo grzywka ma wyobrażać monogram lub conajmniej pierwszą literę imienia właścicielki włosów.

To też obecny fryzjer, jeśli chce być naprawdę godny swego imienia, musi umieć chwycić odpowiednią ilość włosów w ciągu minuty, musi ją odpowiednio napomadować, musi posiadać też zdolności kaligraficzne i z pukla włosów tych zrobić i utrwalić na czole literę czy monogram, który wszędzie — w dancingu, kawiarni czy teatrze — budzić będzie zachwyty i zaciekawienie wielbicielek takiej damy.

Moda tych monogramów zaczyna już zdobywać sobie zwolenniczki w Anglii. Czy przejdzie i do innych krajów europejskich? O tem niech zdecydują nasze czytelniczki same.

WETERYNARZ I JEGO PACJENT.

— Co to jest za lekarz, któremu pacjenci ręki nie podają?
— Lekarz... weterynarij.

A JEDNAK TĘSKNIĄ...

St. Zjednoczone zdobędą 13 i pół miliona litrów alkoholu

Gen Andrews, jako sekretarz generalny ministerjum skarbu St. Zjednoczonych, zapowiedział, że na najbliższym kongresie wystąpi z wnioskiem o udzielenie rządowi pozwolenia na wyrabianie rocznie 13 i pół milionów litrów alkoholu.

Wyrobiany na zasadzie takiego pozwolenia alkohol byłby sprzedawany wyłącznie na receptę lekarza. Wobec braku odpowiedniego upoważnienia dla rządu St. Zjednoczone mo-

gą się w pewnej chwili znaleźć zupełnie bez alkoholu.

Jest to, jak dotąd, pierwszy wyłom w prawie o rządach „suchych”, obowiązujących St. Zjednoczone już od lat sześciu. Pierwszy, ale nie ostatni, bo ostatnie uzupełniające wybory do kongresu uczyniły, jak wiadomo, poważny wyłom wśród zwolenników ustawy o zakazie spożycia alkoholu.

Okazuje się, że łatwiej uchwalić coś, niżli wykonać.

Ach te kina!

Panna Marjanna w tej ślubnej sukni dziś taka piękna, że ola Boga! Ze wszystkim jak „tredowata”.

CENA OGŁOSZEŃ: W tekście 1 mm. na 1 szp. (łam pięcioszpaltowy) — 50 gr., Komunikaty — 75 gr. Zwyczajne (łam 10-szpalt.) — 15 gr., Drobne 1 słowo — 10 gr.

WARUNKI PRENUMERATY: miejscowa (z odnośnieniem do domu) i zamiejscowa Zł. 4.50.

Konto czekowe P. K. O. Nr. 13550

Adres Redakcji i Admin.: Szpitalna 12. Tel. Redakcji 91-25, 91-60. Tel. adm. 91-62.

Skrzynka pocztowa 745. Adres telegraficzny ABC Warszawa.

Redaktor naczelny: Stanisław Strzetelski.

Wydawca: Mazowiecka Spółka Wydawnicza.

Sp. Akc. Zakł. Graf. „Drukarnia Polska”
Warszawa, Działowa 12, Telefon: 172-24 i 117-94.